

1737 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 1738

man i Søværnsloven ikke har fastsat Gjenindtælbelse, er man gaaet ud fra, at man ved den aarlig foretagne Indtælbelse med al Kraft maa søge at benytte Tiden til det, hvorom det gjælder, nemlig til Uddannelse af de Paaagjældende til Krigsgjerning. Naar det ikke sker, bliver den vedkommende Aargang ikke stillet til dette Arbejde, og dog skal den danne Stammen for den første Indtælbelse, hvis Krigsberedskab eller Eignende skulde paakomme. Naar de Vedkommende i saa Fald skulde betjene Kanonerne uden at have lært det, kan det lidet nytte, om de have faaet lidt mere Øvelse i at manøvrere og deslige end ellers. Det danner en stærk Kontrast til Krigsbestyrelsens gjentagne Krav under Behandlingen af Søværnsloven om en forsøgt Uddannelse, naar man, samtidig med at man stiller disse Krav overfor os, benytter den i Søværnsloven bestemte Tid for Uddannelsen til andre Formaal. — Jeg skal med Hensyn til dette Udsnit af Betænkningen indskrænke mig hertil.

Scavenius: Af de væsentlige Punkter paa dette Udsnit ligger der nærmest kun for Spørgsmaalet om de ekstraordinære Udgifter for næste Aar til Panterskibet „Helgoland“ og Udrustnings-spørgsmaalet. Hvad det sidste angaar, glæder det mig af den meget ærede Ordførers Udtalelser at høre, at der dog kunde være Haab om, at Udvalget kunde komme til et noget andet Resultat end det, der er opstillet her. Thi saaledes som det er opstillet i Betænkningen, nærede vi Andre Frygt for, at det virkelig skulde være Udvalgets Hensigt ved at indskrænke Bevillingen at forhindre Eskadrevæbnerne for næste Aar, hvilket vi ikke kunne Andet end anse for i højeste Grad uheldigt. Kan det lykkes selv med nogen Indskrænkning af Bevillingen at faae dem gennemførte, vil Mindretallet vist med stor Glæde være med til at spare nogle Penge. Egeledes syntes det ærede Flertal ikke at være aldeles paa det Rene med, om det dog til Syvende og sidst gaar an at negte 71,800 Kr. til en gennemgaaende Reparation af „Peder Strøm“. For Mindretallet staar det klart, at det ikke kan gaa an, thi Skibet er jo nu under Hovedreparation, og den maa dog fuldendes. Det forekommer os mindre hensigtsmæssigt paa Grund af de ganske vist ikke tilstrækkelige Oplysninger i Anmærkningerne, som dog senere ere blevene supplerede af Ministeren, at negte et Bølsb, som man dog til Syvende og sidst maa bevilge. Jeg kommer da til Hovedspørgsmaalet, nemlig om den ekstraordinære Bevilling til „Helgoland“. Det første, man i

denne Sag maa have undersøgt, er da dette, om de Penge, der i de foregaaende Aar ere blevene bevilgede til dette Skib, ere blevene forbrugte, for at man derigjennem kan komme til Erkendelse af, om det er sandsynligt, om det er muligt for Regjeringen ogsaa at bruge alle de Penge, der ere forlangte for næste Aar. Efter de Oplysninger, der ere oegivne, og som meget tydelig ere fremstillede i Betænkningen, maatte det siges, at Regjeringen har kunnet bruge de Penge, som hidtil ere blevene den bevilgede, og at der er al mulig Grund til at antage, at der heller ikke er forlangt Mere nu, end der kan oparbejdes i det følgende Finantsaar. Heller ikke ser jeg, at Flertallet egentlig talt har gjort anden virkelig Indvending mod den ekstraordinære Bevilling for næste Aar end den, at det nu er for tidlig at bestemme sig til, hvilken Art Artilleri Skibet skal forsynes med. Men dertil maa jeg gjøre den Bemærkning, at det er et for dette Skibs Vedkommende vistnok — mere tør jeg ikke sige, jeg er jo ikke sagskyndig i saa Henseende — overrundet Stadium. Der kan vistnok ikke være Tvivl om, at vil man paa det Skib, saaledes som det er konstrueret, have det bedste mulige Artilleri, som Skibet kan bære, hvilket dog maa anses for selvselgeligt, er man nødt til at tage Kruppste Staalkanoner. Vil man tage Armstrongske Kanoner, som Flertallet hentyder til, da bliver det Kanoner af betydelig mindre Nyttevirkning end dem, som man er i Stand til at have efter Skibets Konstruktion. Jeg taler ikke om, hvorvidt den ene Slags Kanoner i og for sig er bedre end den anden, men jeg maa dog forøvrigt henvise Flertallets Opmærksomhed paa, at selv om man kunde sige, at man nok kunde opsætte Kanonbestillingen et Aar, saa vil det dog i alt Fald ikke berettigede til en Nedsettelse af 500,000 Kr., men kun til en Nedsettelse af 330,000 Kr., og at Følgen da deraf vil blive den, at man, naar man — og det maa jeg antage, er dette Tingss Flertals Mening — vil have Skibet færdigt, saa hurtigt se kan, saa kun vil komme til at give en saa meget desto større Bevilling for det følgende Aar. Det forekommer mig ogsaa af rent finantsielle Grunde rimeligt at fordele Summen nogenlunde ligeligt paa de forskellige Aar. — Om de mindre Endringsforslag skal jeg ikke udtale mig. Den ærede Ordfører henviste til Betænkningen; jeg vil tillade mig at henvise til Anmærkningerne. Naar man ikke er bleven overbevist fra Forst af om, hvorvidt disse forskellige Reparationsarbejder etc. ere nødvendige, tvivler jeg paa, at det vil være af nogenfømhelst Nytte her at komme ind paa en